

یو خوب او یو ترخیخ واقعیت

پرافغانستان باندې داسې توپان راغلی دی چې دنوح توپان خوشې یوباد ورته بشکاريږي. باد، تونده سیلی، توپان، بم، راکت، بمباري، چاودنه، وژنه، وړانول، سوځول، وژل، تښتول، دارول، کړول او ... په افغانستان کې ورځنۍ عادي چارې دي. اوس افغانستان یوسل کلن زاړه موترته ورته دی، او بخت یې دومره خواردی، چې د حامد کرزي په نامه یو ډریور ورته گومارل شوی دی چې دوه جا لېبې او د پام وړ ځانگړنې لري:

۱ - له موترنه هم زور اوکپړی دی.

۲ - یوزروڅلورسوه کاله مخکې زمانه کې ژوند کوي.

د دې زاړه موتر دا هوښیار او زیرک ډریور غواړي دا بې وزلی موتر د یوزروڅلورسوه کاله پخواني قانون له مخې وچلوي. شاوخوا ته یې داسې زمريان، پيرانگان، لیوان، گیدران او ډول ډول څاروي راټول شوي دي چې ډیر ځلي د ده له سترگوهم نه ډارېږي. هغوی هم د ډریور د نظر وړقوانینو په چوکاټ کې ژوند کوي، یوازې په دې توپیر چې د اوسني وخت د تمدن او پرمختللي تکنالوژۍ له ټولو امکاناتو نه گټه او چټوي او هر هغه څه یې چې زړه غواړي، د بوش ډوله دیموکراسۍ تربیرغ لاندې یې ترسره کوي. چیرې داسې سترگو راوزره ورچې مخې ته یې ودریږي، ورته ووايي چې:

څه کې کاکا!

ولې؟

او د څه له پاره؟

که چیرې کوم پروطن او خلکوباندې زړه سواندی یې مخې ته و درېږي او دپوښتنې په نامه خوله ورته خلاصه کړي، نو د زمريانو او پيرانگانو د کاروان د لارویانو په جیبونوکې د کمونست او طالب ټاپې پرتې دي او سمدلاسه یې ورته په تندي او کوناتي نښلوي، بیادې نو پرخلکو او وطن باندې زړه سواندې له ټاپو سره گرځي.

د زاړه موتر ډریورخليفه کرزی لگیا دی هره ورځ تیروتنې کوي، پخوا یې په لاسونوڅورل، اوس یې سمې کاجوغي ورته بندې کړې دي او په دواړو زامو یې خوري. د هرې ورځې رنگارنگ تیروتنې یې لږ په خبره پوه خلک داسې زوروي، لکه د چا په برېښد وجود چې دسړې وسپني داغ کینسودل شي.

پاکستان هره ورځ دمرگ استازي ورلیږي، دی وایي: پاکستان زمور ورور هیواد دی، که امریکا یا هند حمله پرې وکړي، مور یې په خوا کې ولاړیو.

ایراني اخوندان لگیا دي بیخ او رینه یې وچوي، تیل ورشیندي او اور وړلکوي، دی وایي: ایران جگر گوشه ای ماست.

ډیره لری نه ځم، خو ورځي مخکي یې ښه لوی پتی خوش بویه او رنگه گلان وکرل، وې فرمایل: دوه پاسپورته خلک په اداري فساد لړلي دي او ... که پوښتنه ځیني وشي چې دا خلک چا راوستل؟ د چا په امضا مقرر شول؟ قرار دادونه او واک چا ورکړل او ... بیا نوچیرې د اوریدو غور. ښاغلی جمهور رییس(؟) چې سهارڅه ووايي، بیگاه ته یې هیروي. پخوا به سیاسي مشرانوچې تیر وتني وکړې، د اخبارونو د چاپ په وخت کې به بیرته سمیدلي او که به له تیروتنو سره چاپ شوي، نوپره به د مطبعي په طباعتي تیر وتنو اچول کیده، خواوس د ډېرمخ تللي تکنالوژی له برکته هماغه شبیه دنیا والو ته رسیږي او کله چې یې د تیروتنو بوی د میدیا له لارې جگ شي، بیانوښاغلی مشر غلی وي، کوم یومشاور یا ویاند یې وایي: ژورنالستان دولسمشرپه خبره پوه شوي نه دي او هغه یې غلته تعبیر کړي ده او ... ښاغلی مشاور یا ښاغلی ویاند هره ورځ ناست وي د ولسمشرخبروته نوي پردې او نوي کالي سکني.

له بده مرغه په افغانستان کې د « سرزمین قهرمان پرور » تربیرغ لاندې ټول قهرمانان دي، په تیره بیا ټوپکیان او د دوی قومندانان او سروالان، له سرنه ترپایه پورې په یوډول نه په یوډول قهرمانان دي. مجسمي یې درول کیري، په ملیونو نوپېسي یې د عکسونه په چاپولو باندې لگیري او بیا د قهرمان په نامه د ښارونو د دیوالونو پر اوږو باندې باریري، خو د ډیرو لږو خلکو پام دې ترخه حقیقت ته وراوړي چې تر عکسونو لاندې څه تیریري. د قهرمانانو تر عکسونو لاندې، د قهرمانانو د قهرمانۍ له برکته کونډه شوي بې وزله میرمنې له خپل تي خوري ماشوم سره ناسته وي او دیوي مری وچې ډوډۍ له پاره سوال کوي، سپین ریري بوډا دخپل وژل شوي زوی د ماشومانوله پاره خیر غواړي او کوچنیان ...

انسان چې دا حالت او داکيسي یا اوري او یا یې گوري، لکه وچ څوز سوخي؛ خو بیا هم د زړه د تسلا له په پاره د کوم پوه دا خبره سترگو ته دروي چې ویلي یې وو: ځیني مجسمي باید د دي له پاره ودرول شي چې خلک لاري ورتوکړي.

لکه د چا خبره اوس خو مور د خبرونو د اوریدو په مرض اخته شوي یو. پرون ماښام (۱۳- ۱۲- ۲۰۱۱) مي بیا د خبرونو د اوریدو د محکومیت په سلسله کې خبرونه اوریدل، چې یو تازه زورونکی خبرراغی: د رباني د جمعیت ډیلي ځینو غړوله حامد کرزي سره په لیدنه کې له کرزي څخه ځیني غوښتنې درلودې. یوه په کې دا وه چې په کابل کې دي د ښوونې اوروزني د پوهنتون نوم واپول شي او د رباني په نامه دي ونومول شي. کرزي دخپلي هوبنیارتیا په سلسله کې في المجلس دا وړاندیز منظور کړ. سمدلاسه مي لکه د وچو څو زانو غوندي اورواخیست او دککری په کنبه کې مي دي خبري آزانگي کولي چې:

یا پاکه ربه پوهنتونونه خوباید دپوهانو، سترو شاعرانو او مفکرینو په نامه ونومول شي، نه دقاتلینو، جاسوسانو او وطن پلورونکو په نامه.

کله چې کرزي د رباني په نامه دیوه پوهنتون نومول ومنل، داسي مي وانگیرله چې نور نو هغه پوهنتون اور واخست او که یې ژبه درلودلای، چغی به یې کړي وای او په چغو چغوبه یې ویلي وای:

د خدای پار دی، مرگ او پوپناه کیدل منم، خو د یوقاتل، وحشي وطنپلورخایین او جاسوس نوم مه راباندې بردی.

دهمدې خبردغم لړلوسوچونوله درانه پیټي سره ویده شوم چې په خوب کې دکابل پوهنتون دبنوونې او روزنې دپوهنځي رییس، زما گران دوست او گاونډی ډاکتر غلام دستگیر حضرتي خوب ته راغی. دگیلو په ترڅ کې یې راته وویل:

دا څه حال دي، چې په کلال دی،

نا ځواني اونا پوهي خوهم حد لري،

دبنوونې اوروزنې پوهنتون گوره او دیوه ناپوه او قاتل له نامه سره یې تړل گوره،

زموږ دا اوسنی نسل او په دې پسي راتلونکي نسلونه به څه وایي؟

پای